

komme istand til Gothenborg, og naar man kunde anvende Midler, som den ærede Minister endog forudsatte, at man vilde indrømme ham, til at undersøge, om der kunde blive en Havn ved Ballum, saa kunde man tage Spørgsmaal om en Længdebane gennem Jylland under Overveielse; det maa jeg forudsætte har været det almindelige Indtryk af den ærede Ministers Ord, og den første Taler, som udtalte sig optog dem ogsaa saaledes. Vi lære altsaa heraf, at Jylland kun ligger paa Veien mellem England og Gothenborg, men at det selv forsvinder for vor Betragtning, saa at vi ikke først spørge: Hvor ligger Jylland, hvor ere dets naturlige Grændser, hvor har det hidtil haft sine naturlige Forbindelser, hvorledes er dets Handelsveie, hvorledes er dets Forhold? Nei, vi spørge, hvorledes ligger det paa den fremmede Landevei til et andet fremmed Land? Men nu faae vi endnu et Bidrag til den Statistik, som hænger sammen med de jydskke Jernbaneprojecter, idet den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har erfaret af en Mand, der staaer meget nær i Forbindelse med den Flensborger-Husum Jernbane, af en Mand, som har siddet her i Thinget — ja, har man allerede sagt saa meget, saa kan jeg gjerne tilføie, at det er en Mand, som ikke er meget høi af Væxt; thi saa mangler der ikke stort Andet, end at nævne hans Navn — og som kjender disse Forhold nøie, at han regnede paa, at de jydskke Udførselsartikler, og jeg troer, at han navnlig nævnte Dvæg, vilde komme paa denne Jernbane, blive indfihet ved Aarhus, derfra gaae til Flensborg, blive udfihet igjen i Flensborg, for at gaae paa Jernbanen til Husum eller Tønningen, og derfra igjen blive indfihet, for at gaae til England, eller ogsaa føres fra Flensborg paa Jernbanerne ind i Holsteen og videre fort. (Monrad: Det har jeg ikke sagt!) Naar, det sagde det ærede Medlem ikke; han nævnte maaskee ikke Jernbanerne i Holsteen, og det kan ogsaa være, at jeg har udeladt et Punktum eller et Semicolon, men jeg tør nok sige, at Meningen var den, at alle de Varer, som kom paa denne Jernbane, forsaavidt de ikke gik over Korsør til Kjøbenhavn, skulde bevæge sig paa den Maade, for at komme til Udlandet,

og det ærede Medlem trostede os endda med, at det kunde skee om Vinteren. Han holdt altsaa for, at den Handelsvei, som paa denne Maade skulde tilveiebringes for Jylland, vilde om Vinteren være en bedre Handelsvei end en Jernbane, som laa paalangs igjennem Jylland. (Monrad: Nei!) Ja, Andet har jeg ikke kunnet faae ud af det. Vi see altsaa, saavidt jeg kan forstaae, at der paa Bunden af disse industrielle Foretagender ligger visse, ja, jeg tør næsten sige, politiske Tanker; thi vi kunne ikke kalde dem mercantile. Der er visse Bestræbelser efter at afbryde de naturlige Handelsveie, som Jylland hidtil har havt, og prøve paa, ved kunstige Midler, at bringe det fra at være et sammenhængende Hele med det europæiske Fastland; der er en afgjort Tilboelighed mod at søge ud til Vesten og affende Producterne ikke til den Havn, der gjøres Regning paa i den kommende Tid, ved Ballum, men til de Havne, der allerede findes ved Husum og Tønningen og — for at nævne dette forfærdelige Navn — til Hamborg — jeg kunde ogsaa nævne Altona, Alt for nær; thi den har dog ogsaa Noget at betyde. For at støtte Betragtninger af denne Art, som synes at skinne igjennem Alt, hvad her er sagt, opfordrer man os til igjennem denne Lov at stille 8 Millioner til Raadighed, for at betjene en overmaade indskrænket Deel af Jylland med en Jernbane; men det er ikke at bringe Vesten i Forbindelse med Østen. Naar det ærede Medlem har en saa stor Interesse for at bringe Vesten i Forbindelse med Østen og i Forbindelse med Kjøbenhavn, saa maatte jo det ærede Medlem istedetfor dette, som her foreslaaes, anvende de samme 8 Millioner paa at gaae paalangs igjennem Vestlandet med en Jernbane, og saa give den en Udmunding paatværs til Østen; men nu gaaer han blot med en Jernbane, som rammer et enkelt Punkt, og det endogsaa et Punkt ved Vandet, nemlig ved Benøbugten ved Liimfjorden, og lader hele det øvrige store Vestland ligge urørt. Troer det ærede Medlem ikke, naar vi vel ville overveie denne Transport af Varer paa de Steder, der ligge oppe ved Liimfjorden, at de Bedkommende, naar de nogle Gange have prøvet denne Befordring med Jernbanen til Ar-